

08. marts 2012

FM 2012/116

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg herved følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om lavere prissætning på traditionelle grønlandske fødevarer i detailhandelen.

(Medlem af Inatsisartut Isak Hammond, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det er en kendsgerning at muligheden for avance eller fortjeneste er drivkraften bag enhver form for handelsmæssig aktivitet. Til trods herfor må det også erkendes at alt for høje butikspriser på traditionelle grønlandske fødevarer har betydelige konsekvenser for mange borgere.

Fremtidig målsætning bør derfor være, at sikre et udbud af velsmagende fødevarer som vi er vokset op med til så lav en pris som overhovedet muligt i detailhandelen.

Det er vigtigt i dette spørgsmål at samarbejde tæt med fiskernes og fangernes organisation i Grønland, samt at Pilersuisoq A/S, Brugsforeningerne i Grønland, Pisiffik og andre producenter af grønlandske fødevarer arbejder tæt sammen om en lavere prissætning.

Jeg har gennem denne debat ingen intentioner om at sætte et spørgsmålstejn ved fiskernes og fangernes afsætningspriser, idet min primære interesse går på detail-handelspriserne på grønlandske fødevarer som jeg mener bør nedsættes. Nogle af de veje man kan gå for at nå dette, kan eksempelvis ske via skattelovgivningen eller gennem markedslovgivningen, således at grønlandske fødevarer kan blive mere konkurrencedygtige i forhold til importerede fødevarer.

Vi har længe haft ønsker om, at vores kost og ernæring i langt højere grad end det er tilfældet i dag, bør bestå af landets egne fødevareressourcer. Det i sig selv er ganske naturligt. Grønlandske fødevarer er næringsrige og sunde madvarer, hvorfor vi også skal være langt mere modige til at ændre på tingenes tilstand.

Hvem der bør arbejde sammen, hvem der bør udveksle viden og hvem der bør se på prisproblematikken ved vi – det er Inatsisartut som skal fastsætte rammevilkårene, på lovgivningsniveau, bekendtgørelsesniveau og via forordninger.

Mine tanker i forbindelse med denne debat går primært til de ældre og samfundets mindst bemidlede, som på grund af de alt for høje priser på grønlandsk proviant afholder sig fra at købe hvad de gennem opvæksten har ernæret sig med. Men også selv mellemlandskomstgruppen har knap nok råd.

Vi er derfor forpligtet til at arbejde for, at brugen af grønlandske fødevarer fremmes i institutionernes madlavning, hvilket gælder i forhold til ældreinstitutioner, i sygehuskosten, på døgninstitutionerne, børne- og skolehjem og ikke mindst i landets uddannelsesinstitutioner.

Hvis et godt resultat heraf skal nås, skal det lovgivningsmæssige grundlag først udarbejdes. For at dette kan virkeliggøres vil det også være nødvendigt at se på forskellige muligheder, således at fisker- og fangererhvervet også sikres et så godt indtjeningsgrundlag som muligt.